

mig. Den ene er, at man har unbladt at gennemføre Hemmelighedsskylsystemet. Jeg kan ikke lade være at fremhæve, at jeg er overbevist om, at for at Skatten skal blive populair, og for at der skal fremkomme rigtige Ansættelser, maa man prøve Hemmelighedsskylsystemet. Derimod glæder det mig, at man med Hensyn til at beskytte Selvangivelse har gjort Forandring i, hvad der blev vedtaget ved 3die Behandling her. Det andet Punkt, jeg maa udtale mig om, og som heller ikke tilfredsstiller mig, er den intercommunale Beskatning. Jeg er endnu overbevist om, at, hvis man vil beholde Communerne som Skattefætttere — ikke fordi jeg har Mistillid til Communerne eller troer, at de ville søge at flygte for Skatten, men fordi jeg finder det i sin Orden, at den samme Skat, som skal anvendes for Statens Vedkommende, ogsaa bør anvendes i Communerne indre Forhold — vil man, hvis ikke den rene Procentindkomstskat forud er indført i Communerne, som jeg haaber, naar Sagen om et Par Aar atter kommer for, komme til at vælge noget lignende som det, der blev vedtaget her ved anden Behandling angaaende den intercommunale Beskatning, nemlig at interesserede Communerne i en Deel af Skatten. Jeg har ikke villet unblade at fremsføre disse Bemærkninger til Forklaring af, hvorfor jeg ikke afholder mig fra at stemme, men siger Ja til Contingentsystemet, skjøndt jeg sætter det langt under Procentsystemet.

Winther: Da jeg har den Overbeviisning, at Contingentsystemet hviler paa et Grundlag, hvis Uretfærdighed Ingen har kunnet modbevise, saa er jeg ikke istand til at stemme for Loven, naar dette System indføres deri, og dersom der kan paavises nogen Maade, hvorpaa man kan forhindre dens Udkomme, da skal jeg slutte mig dertil. Skulde der for Exempel være Haab om, at man ved at afholde sig fra at stemme kunde bevirke dette Resultat, saa vilde jeg stille mig paa samme Maade, som Flere af Mindretallet have ytret, at de ville stille sig. Jeg tager aldeles intet Hensyn til de Diomstændigheder, der bleve anførte for, at vi idag skulde gaae ind paa at vedtage Loven, saaledes som den foreligger.

En af disse var den, at Ministeriet ellers vilde gaae af. Jeg vil imidlertid sige, at det er heldigt, at enhver Tid finder sine Mænd, og det har aldrig været saa let at regjere i Danmark, som i nærværende Dieblik. Et æret Medlem af Regjeringen udtalte for nogen Tid siden, at han havde det Haab, at, hvis et Lovforslag kunde komme endnu blot een Gang til at foreligge Thinget, skulde han nok faae det, han ønskede, og den ærede Ordfører for Fleertallet har idag ytret, at dette var den 10de Behandling af denne Sag. Jeg antager altsaa, at denne Spaadom idag vil gaae i Opfyldelse, at Regjeringen faaer det, den vil have. Nu skulde jeg imidlertid kunne finde mig bedre i, at dette Resultat fremkom, hvis man i saa Fald kunde have sagt, at det var Regjeringens virkelige og oprindelige Mening om, hvad der var det Rette i den Sag, der derved stete Fyldest; men der er her stete mange vidunderlige Ting. Den høitærede Minister forelægger paa Regjeringens Vegne et Forslag, hvori Procentsystemet er Norm. Et ved et Mirakel tilveiebragt Fleertal i Landstinget — idet der nemlig kun var een Stemme over, og dette stete kun derved, at det Mirakel indtraf, at Formanden samme Dag blev syg —

Formanden: Jeg troer dog, at det ærede Medlem skulde afholde sig fra at betegne, hvad der passerer i Landstinget paa en saadan Maade.

Winther: Om Forladelse, jeg troede, at jeg havde Lov til at ansee det for et Mirakel.

Formanden: Jeg kan ikke Andet end beklage, at det ærede Medlem ikke kan finde, at det er meget upassende.

Winther: Ja, jeg skal ikke videre fordybe mig i denne Sag, men jeg troede dog, at man kunde have Lov til at tænke om slige Ting, hvad de ere, da jeg netop har betegnet det paa denne Maade, thi den guddommelige Indgriben kan dog Ingen have Noget imod, at man gjør gjældende ved en saadan Leilighed. Man vil dog vel ikke troe, at det skulde være